

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 6. října 2021
(OR. en)**

**2020/0289 (COD)
LEX 2123**

**PE-CONS 63/1/21
REV 1**

**ENV 531
JUR 424
JUSTCIV 119
INF 229
ONU 67
CODEC 1103**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1367/2006 O POUŽITÍ USTANOVENÍ
AARHUSKÉ ÚMLUVY O PŘÍSTUPU K INFORMACÍM, ÚČASTI VEŘEJNOSTI
NA ROZHODOVÁNÍ A PŘÍSTUPU K PRÁVNÍ OCHRANĚ V ZÁLEŽITOSTECH
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ NA ORGÁNY A SUBJEKTY SPOLEČENSTVÍ**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/...

ze dne 6. října 2021,

**kterým se mění nařízení (ES) č. 1367/2006
o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím,
účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně
v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 123, 9.4.2021, s. 66.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. října 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. října 2021.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie a její členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“)¹, z nichž každá strana má své vlastní i sdílené odpovědnosti a povinnosti podle uvedené úmluvy.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006² bylo přijato s cílem přispět k provádění závazků vyplývajících z Aarhuské úmluvy stanovením pravidel jejího uplatňování na orgány a subjekty Unie.

¹ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

- (3) Ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu se Komise zavázala, že zváží změnu nařízení (ES) č. 1367/2006, aby se zlepšil přístup ke správnímu a soudnímu přezkumu na úrovni EU ze strany občanů a nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí, kteří mají konkrétní pochyby ohledně slučitelnosti správních aktů, jež mají dopady na životní prostředí, s právem životního prostředí. Komise se rovněž zavázala přijmout opatření ke zlepšení přístupu občanů a nevládních organizací ke spravedlnosti před vnitrostátními soudy ve všech členských státech. Za tímto účelem vydala sdělení ze dne 14. října 2020 „Zlepšení přístupu ke spravedlnosti v otázkách životního prostředí v EU a jejích členských státech“, ve kterém prohlašuje, že „přístup k právní ochraně v oblasti životního prostředí, a to jak prostřednictvím Soudního dvora Evropské unie, tak prostřednictvím vnitrostátních soudů jakožto soudů EU, je důležitým podpůrným opatřením, které má pomoci zajistit uskutečnění transformace v rámci Zelené dohody pro Evropu a posílit úlohu, kterou může občanská společnost plnit jako strážce demokratického prostoru“.
- (4) Aniž je dotčena pravomoc Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) rozhodovat o nákladech řízení, náklady soudních řízení podle nařízení (ES) č. 1367/2006 nesmí být nepřiměřeně vysoké, což vyplývá z čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy. Orgány a subjekty Unie se proto budou snažit pouze vynakládat přiměřené prostředky, a budou tak žádat o náhradu přiměřených nákladů v těchto řízeních.

- (5) S ohledem na ustanovení čl. 9 odst. 3 a 4 Aarhuské úmluvy, jakož i na nález a doporučení poskytnuté Výborem pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32, by právo Unie mělo být uvedeno do souladu s ustanoveními Aarhuské úmluvy o přístupu ke spravedlnosti v otázkách životního prostředí způsobem, který je slučitelný se základními zásadami práva Unie a s jejím systémem soudního přezkumu.
- (6) Rada si rozhodnutím (EU) 2018/881¹ vyžádala předložení studie zaměřené na možnosti, jak by Unie měla zohlednit nález Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32, na niž by v případě potřeby navazoval návrh, kterým se mění nařízení (ES) č. 1367/2006. Mimoto Evropský parlament žádal o změnu nařízení (ES) č. 1367/2006 ve svých usneseních ze dne 15. listopadu 2017 o akčním plánu pro přírodu, lidi a hospodářství², ze dne 16. listopadu 2017 o přezkumu provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí³ a ze dne 15. ledna 2020 o Zelené dohodě pro Evropu⁴.

¹ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/881 ze dne 18. června 2018, jímž se Komise žádá o předložení studie zaměřené na možnosti, jak by Unie měla zohlednit nález Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32, a s ohledem na závěry této studie též návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1367/2006, (Úř. věst. L 155, 19.6.2018, s. 6).

² Úř. věst. C 356, 4.10.2018, s. 38.

³ Úř. věst. C 356, 4.10.2018, s. 84.

⁴ Úř. věst. C 270, 7.7.2021, s. 2.

- (7) Článek 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy stanoví, že v rámci svých vnitrostátních právních předpisů každá strana zajistí, aby členové veřejnosti, pokud splňují kritéria stanovená v příslušných vnitrostátních právních předpisech, měli přístup k soudním nebo jiným přezkumným řízením, aby mohli vznášet námitky proti hmotněprávní a procesní zákonnosti jakéhokoliv rozhodnutí, jednání nebo nečinnosti, jež jsou v rozporu s ustanoveními jejího vnitrostátního práva týkajícího se životního prostředí. Postup správního přezkumu podle nařízení (ES) č. 1367/2006 doplňuje všeobecný unijní systém soudního přezkumu, který veřejnosti umožňuje žádat o přezkum správních aktů buď přímo prostřednictvím žaloby na úrovni Unie, konkrétně podle čl. 263 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), nebo prostřednictvím vnitrostátních soudů v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování EU. Právo a povinnost vnitrostátních soudů předložit SDEU žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 Smlouvy o fungování EU jsou zásadními prvky tohoto systému. Podle článku 267 Smlouvy o fungování EU, jak jej vykládá SDEU, jsou vnitrostátní soudy členských států nedílnou součástí systému soudní ochrany Unie jakožto obecné soudy unijního práva¹.
- (8) Omezení vnitřního přezkumu podle nařízení (ES) č. 1367/2006 na individuálně určené správní akty je hlavním důvodem nepřipustnosti žádostí podaných nevládními organizacemi, které působí v oblasti životního prostředí, usilujících o vnitřní přezkum podle článku 10 uvedeného nařízení, a to i pokud jde o správní akty, které mají širší oblast působnosti. Je proto nezbytné rozšířit oblast působnosti postupu vnitřního přezkumu stanoveného v uvedeném nařízení tak, aby zahrnoval i obecně určené nelegislativní akty.

¹ Posudek Soudního dvora ze dne 8. března 2011, Vytvoření jednotného systému řešení sporů týkajících se patentů, 1/09, ECLI:EU:C:2011:123, bod 80.

- (9) Oblast působnosti nařízení (ES) č. 1367/2006 zahrnuje akty přijaté podle práva v oblasti životního prostředí. Ustanovení čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy se naproti tomu týká návrhů směřujících proti aktům nebo nečinnosti, které „jsou v rozporu“ s právem životního prostředí. Je tedy třeba vyjasnit, že vnitřní přezkum by měl být proveden za účelem ověření, zda je správní akt v rozporu s právem životního prostředí.
- (10) Při posuzování toho, zda správní akt obsahuje ustanovení, která by mohla být z důvodu svých účinků v rozporu s právem životního prostředí, je třeba zvážit, zda by tato ustanovení mohla mít nepříznivé účinky na dosažení cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí stanovených v článku 191 Smlouvy o fungování EU. V takovém případě by postup vnitřního přezkumu měl zahrnovat i akty, které byly přijaty při provádění jiných politik než politiky Unie v oblasti životního prostředí.
- (11) Pokud jde o článek 263 Smlouvy o fungování EU, jak jej vykládá SDEU, má se za to, že akt má vnější účinky, a může být tedy předmětem žádosti o přezkum, pokud má mít právní účinky vůči třetím stranám. Přípravné akty, doporučení, posudky a další nezávazné akty, které nemají právní účinky vůči třetím stranám, a u nichž se proto nelze domnívat, že mají vnější účinky, by tudíž v souladu s judikaturou SDEU neměly být považovány za správní akty pro účely nařízení (ES) č. 1367/2006¹.

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada*, C-583/11 P, ECLI:EU:C:2013:625, bod 56.

- (12) V zájmu zajištění právní ucelenosti se má za to, že akt má právní účinky, a může být tudíž předmětem žádosti o přezkum v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU, jak jej vykládá SDEU¹. Pokud se má za to, že akt má právní účinky, znamená to, že tento akt může být předmětem žádosti o přezkum, bez ohledu na jeho formu, jelikož při posuzování jeho povahy se vychází z jeho účinků, cíle a obsahu².
- (13) Aby byl na provedení řádného postupu přezkumu dostatek času, je vhodné prodloužit lhůty stanovené v nařízení (ES) č. 1367/2006 pro podání žádosti o správní přezkum a lhůty pro odpověď na takovou žádost, jež jsou stanoveny pro orgány a subjekty Unie.
- (14) V souladu s judikaturou SDEU³ jsou nevládní organizace působící v oblasti životního prostředí nebo jiné osoby z řad veřejnosti, které žádají o vnitřní přezkum správního aktu, povinny při uvádění důvodů žádosti o přezkum vymezit klíčové skutkové okolnosti nebo právní argumenty, které mohou vyvolat zásadní pochybnosti.

¹ Viz rozsudek ve věci C-583/11 P, bod 56.

² Rozsudky Soudního dvora ze dne 10. prosince 1957, *Usines à tubes de la Sarre v. Vysoký úřad*, 1/57 and 14/57, ECLI:EU:C:1957:13, s. 114; ze dne 31. března 1971, *Komise v. Rada*, 22/70, ECLI:EU:C:1971:32, bod 42; ze dne 16. června 1993, *Francie v. Komise*, C-325/91, ECLI:EU:C:1993:245, bod 9; ze dne 20. března 1997, *Francie v. Komise*, C-57/95, ECLI:EU:C:1997:164, bod 22; a ze dne 13. října 2011, *Deutsche Post a Německo v. Komise*, C-463/10 P a C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, bod 36.

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. září 2019, *TestBioTech v. Komise*, C-82/17 P, ECLI:EU:C:2019:719, bod 69.

- (15) Rozsah přezkumného řízení podle nařízení (ES) č. 1367/2006 by měl zahrnovat hmotněprávní i procesní zákonost napadaného aktu. V souladu s judikaturou SDEU se žaloba podle čl. 263 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování EU a článku 12 nařízení (ES) č. 1367/2006 nemůže opírat o nové důvody či důkazy, které nebyly uvedeny v žádosti o přezkum, neboť jinak by byl požadavek odůvodnění takové žádosti uvedený v čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006 zbaven užitečného účinku a změnil by se předmět řízení zahájeného na základě této žádosti¹.
- (16) V souladu se Smlouvami a se zásadou autonomie vnitrostátních soudů nespádají akty přijaté orgány veřejné správy členských států, včetně vnitrostátních prováděcích opatření přijatých na úrovni členského státu, která vyžaduje nelegislativní akt v souladu s právem Unie, do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1367/2006.
- (17) Nevládní organizace působící v oblasti životního prostředí a jiné osoby z řad veřejnosti by měly mít právo požádat orgány a subjekty Unie o vnitřní přezkum jejich správních aktů či případů nečinnosti v souladu s podmínkami stanovenými v nařízení (ES) č. 1367/2006 ve znění tohoto nařízení.
- (18) Při prokazování porušování svých práv by měly být osoby z řad veřejnosti schopny tuto skutečnost doložit. To může zahrnovat neodůvodněné omezení nebo překážku při výkonu těchto práv.

¹ Viz rozsudek ve věci C-82/17 P, bod 39.

- (19) Osoby z řad veřejnosti nejsou povinny prokazovat, že jsou bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování EU, jak jej vykládá SDEU¹. Aby se však zabránilo tomu, že by osoby z řad veřejnosti disponovaly bezvýhradným právem požádat o vnitřní přezkum („actio popularis“), což se podle Aarhuské úmluvy nevyžaduje, měly by prokázat, že jsou, ve srovnání s širokou veřejností, přímo dotčeny, například v případě bezprostředního ohrožení vlastního zdraví a bezpečnosti nebo porušení práva, na které mají v souladu s judikaturou SDEU v důsledku údajného porušení právních předpisů v oblasti životního prostředí nárok podle právních předpisů Unie².
- (20) Při prokazování dostatečného veřejného zájmu by osoby z řad veřejnosti měly společně prokázat jak existenci veřejného zájmu na zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ochraně lidského zdraví, uvážlivém a racionálním využívání přírodních zdrojů či boji proti změně klimatu, tak i to, že jejich žádost o přezkum je podpořena dostatečným počtem fyzických nebo právnických osob z Unie prostřednictvím sběru jejich podpisů ve fyzické nebo digitální podobě.

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise*, 25/62, ECLI:EU:C:1963:17.

² Rozsudky Soudního dvora ze dne 25. července 2008, *Janecek*, C-237/07, ECLI:EU:C:2008:447; ze dne 1. června 2017, *Folk*, C-529/15, ECLI:EU:C:2017:419, a ze dne 3. října 2019, *Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další*, C-197/18, ECLI:EU:C:2019:824.

- (21) V zájmu zajištění účinných interních přezkumných řízení, a zejména toho, aby žádosti o přezkum, je-li třeba, splňovaly kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1367/2006 a vymezily klíčové skutkové okolnosti nebo právní argumenty, které mohou vyvolat věrohodné, a tedy zásadní pochybnosti ohledně posouzení, které provedl orgán nebo subjekt Unie¹, by osoby z řad veřejnosti měly být zastoupeny buď nevládní organizací působící v oblasti životního prostředí, která splňuje kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1367/2006, ve znění tohoto nařízení, nebo právníkem oprávněným působit jako právní zástupce před soudem členského státu.
- (22) V případě, že orgán nebo subjekt Unie obdrží více žádostí o přezkum téhož aktu nebo případu nečinnosti a tyto žádosti při jejich posouzení spojí do jediného řízení, měl by orgán nebo subjekt Unie ve své odpovědi reagovat na každou žádost individuálně. Zejména pokud je taková žádost považována za nepřijatelnou z procesních důvodů nebo je-li meritorně zamítnuta, nemělo by tím být dotčeno posouzení ostatních žádostí o přezkum posuzovaných v témže řízení.
- (23) V zájmu zajištění účinného řešení případů by měly orgány a subjekty Unie důsledně usilovat o jednotné uplatňování kritérií stanovených v článku 11 nařízení (ES) č. 1367/2006.
- (24) V zájmu transparentnosti a účinného vyřizování případů by mělo být orgánům a subjektům Unie umožněno zavést on-line systémy pro přijímání žádostí o vnitřní přezkum.

¹ Viz rozsudek ve věci C-82/17 P, bod 69.

- (25) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení podrobných pravidel o uplatňování ustanovení Aarhuské úmluvy pro orgány a subjekty Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (26) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména nutnost učinit vysokou úroveň ochrany životního prostředí součástí politik Unie (článek 37 Listiny), právo na řádnou správu (článek 41 Listiny) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47 Listiny). Toto nařízení přispívá k účinnosti systému Unie pro správní a soudní přezkum, a v důsledku toho posiluje uplatňování článků 37, 41 a 47 Listiny, a přispívá tak k zásadě právního státu, která je zakotvena v článku 2 Smlouvy o Evropské unii.
- (27) Nařízení (ES) č. 1367/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1367/2006 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se písmena g) a h) nahrazují tímto:

„g) „správním aktem“ jakýkoli nelegislativní akt přijatý orgánem nebo subjektem Unie, který má právní a vnější účinky a obsahuje ustanovení, která mohou být v rozporu s právem životního prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f);

h) „správní nečinností“ jakékoliv nepřijetí nelegislativního aktu, který má právní a vnější účinky, orgánem nebo subjektem Unie, pokud toto opomenutí může být v rozporu s právem životního prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f);“.

2) Článek 10 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Každá nevládní organizace nebo jiné osoby z řad veřejnosti splňující kritéria podle článku 11 jsou oprávněny požádat o vnitřní přezkum orgán nebo subjekt Unie, který přijal správní akt nebo který, jedná-li se o případ údajné nečinnosti, takový akt přijmout měl, a to z toho důvodu, že tento akt nebo nečinnost je v rozporu s právem životního prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f).

Tato žádost se podává písemně a ve lhůtě nepřesahující osm týdnů ode dne, kdy byl správní akt přijat, oznámen nebo zveřejněn, podle toho, co nastane později, nebo jedná-li se o případ údajné správní nečinnosti, osm týdnů ode dne, kdy byl daný správní akt požadován. V žádosti se uvedou důvody pro přezkum.

2. Orgán nebo subjekt Unie uvedený v odstavci 1 každou takovou žádost posoudí, ledaže je daná žádost zjevně neopodstatněná či nepodložená. V případě, že orgán nebo subjekt Unie obdrží více žádostí o přezkum téhož správního aktu nebo případu správní nečinnosti, může tento orgán nebo subjekt žádosti spojit a projednat je jako jednu žádost. Své odůvodnění uvede orgán nebo subjekt Unie v písemné odpovědi, kterou odešle co nejdříve, avšak nejpozději do šestnácti týdnů poté, co uplyne lhůta osmi týdnů stanovená v odst. 1 druhém pododstavci.“;

- b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V každém případě jedná orgán nebo subjekt Unie do 22 týdnů od uplynutí osmitýdenní lhůty stanovené v odst. 1 druhém pododstavci.“;

3) Článek 11 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Žádost o vnitřní přezkum mohou podat i jiné osoby z řad veřejnosti, a to za těchto podmínek:

- a) prokáží, že jejich práva byla v důsledku údajného rozporu s právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí porušena a že jsou tímto porušením práv ve srovnání s širokou veřejností přímo dotčeny; nebo
- b) prokáží, že existuje dostatečný veřejný zájem a že žádost podporuje alespoň 4 000 osob z řad veřejnosti, které mají bydliště nebo jsou usazeny alespoň v pěti členských státech, přičemž v každém z těchto členských států se nachází alespoň 250 osob z řad veřejnosti.

V případech uvedených v prvním pododstavci je veřejnost zastoupena nevládní organizací, která splňuje kritéria uvedená v odstavci 1, nebo právníkem oprávněným působit jako právní zástupce před soudem členského státu. Tato nevládní organizace nebo právník spolupracují s dotčeným orgánem nebo subjektem Unie s cílem zajistit, aby byly v případě potřeby splněny kvantitativní podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. b), a na požádání poskytnou další důkazy.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme opatření nezbytná pro zajištění transparentního a důsledného uplatňování kritérií a podmínek uvedených v odstavci 1 a v odst. 1a druhém pododstavci.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11a

Zveřejňování žádostí a konečných rozhodnutí a on-line systémy pro přijímání žádostí

1. Orgány a subjekty Unie zveřejní veškeré žádosti o vnitřní přezkum co nejdříve po jejich obdržení, jakož i veškerá konečná rozhodnutí o těchto žádostech co nejdříve po jejich přijetí.
2. Orgány a subjekty Unie mohou zavést on-line systémy pro přijímání žádostí o vnitřní přezkum a mohou požadovat, aby všechny žádosti o vnitřní přezkum byly podávány prostřednictvím jejich on-line systémů.“;

- 5) V článku 12 se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Nesplní-li orgán nebo subjekt Unie svou povinnost jednat podle čl. 10 odst. 2 nebo 3, mohou nevládní organizace nebo jiné osoby z řad veřejnosti, které podaly žádost o vnitřní přezkum podle článku 10, podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.“
- 6) V celém textu nařízení jsou odkazy na ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství nahrazeny odkazy na odpovídající ustanovení Smlouvy o fungování o EU, přičemž se provedou veškeré potřebné mluvnické změny.
- 7) V celém textu nařízení, včetně názvu, se slovo „Společenství“ nahrazuje slovem „Unie“, přičemž se provedou veškeré potřebné mluvnické změny.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 3 písm. a) se použije ode dne ... [18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně